

V E N D I M
Nr.96, datë 27.7.2001

“NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË”

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Fehmi Abdiu,	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Zija Vuci,	Anëtar i “““
Gjergj Sauli,	Anëtar i “““
Alfred Karamuço,	Anëtar i “““
Kristofor Peçi,	Anëtar i “““
Petrit Plloçi,	Anëtar i “““
Tefta Zaka,	Anëtare e “““
Sokol Sadushi,	Anëtar i “““
Kujtim Puto,	Anëtar i “““

me sekretare Arbenka Lalica, në datën 30.5.2001, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen nr.32 Akti që i përket:

KËRKUES: QERIM MERJA, përfaqësuar nga avokat Përparim Sanxhaku, me prokurë.

SUBJEKTI I INTERESUAR: PROKURORIA E PËRGJITHSHME, në mungesë.

O B J E K T I:

Shfuqizimi si antikushtetues i vendimit nr.120, datë 03.03.1999 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë.

Kërkuesi ka parashtruar këto shkaqe për shfuqizimin si antikushtetues të vendimit të sipërm:

1. Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë ka rënduar pozitën e të pandehurit, pasi çështja në gjykatën e apelit u shqyrtua mbi ankimin e të pandehurve dhe jo mbi ankimin e prokurorit.

2. Vendimi i Gjykatës së Lartë ka cenuar një të drejtë të fituar në përputhje me ligjin. Ai cenon dukshëm të drejtën e të pandehurve në procesin penal, pasi fut pasigurinë për t’u ankuar.

3. Vendimi i Gjykatës së Lartë është i padrejtë edhe për faktin se ai nuk ka bazë për ta marrë në shqyrtim këtë çështje, pasi nuk është asnjë nga rastet e parashikuara në nenin 432 të Kodit të Procedurës Penale.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoji relatorin e çështjes Kujtim Puto, përfaqësuesin e kërkuesit dhe bisedoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

Gjykata e Rrethit të Tiranës, me vendimin penal nr.779, datë 30.9.1998, ka deklaruar fajtor kërkuesin Qerim Merja për veprën penale të vjedhjes së pasurisë dhe, në bazë të neneve 134 e 48/ç të Kodit Penal, e ka dënuar me 13 muaj burgim. Po me këtë vendim është dënuar edhe vëllai i kërkuesit, i quajtur Petrit Merja, me 10 (dhjetë) vjet burgim për veprën penale të vjedhjes me armë e të armëmbajtjes pa leje, sipas neneve 140 e 278/2 të Kodit Penal.

Kundër këtij vendimi ka bërë apelim vetëm i gjykuari Petrit Merja dhe Gjykata e Apelit të Tiranës, me vendimin nr.336, datë 17.11.1998, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së rrethit me vërejtjen që ndryshimi i akuzës për kërkuesin Qerim Merja nga bashkëpunëtor në vjedhje me armë, sipas nenit 140 të Kodit Penal, në vjedhje të pasurisë sipas nenit 134 të Kodit Penal, është bërë në kundërshtim me provat. Vetë gjykata e apelit, duke zbatuar pikën 3 të nenit 425 të Kodit Penal, nuk mund t’i caktonte kërkuesit një dënim më të rëndë, sepse do të cenonte parimin e mosrëndimit të pozitës së të pandehurit.

Kundër vendimeve të gjykatave të rrethit dhe të apelit ka ushtruar rekurs prokurori pranë Prokurorisë së Apelit të Tiranës. Ndryshe nga sa pretendohet në kërkesën drejtuar Gjykatës Kushtetuese, në rekurs ngrihen probleme për ndryshimin e kualifikimit juridik të veprës penale, si dhe për zbatimin e rrethanave lehtësuese të cilat kanë të bëjnë me zbatimin e gabuar të Kodit Penal, si dhe mosrespektimin e tij. Prandaj, në kuptim të nenit 432/1 – a të Kodit të Procedurës Penale, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë me të drejtë e ka shqyrtuar çështjen në seancë gjyqësore.

Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.120, datë 3.3.1999, ka lënë në fuqi vendimin nr.336, datë 17.11.1998 të Gjykatës së Apelit Tiranë për të gjykuarin tjetër Petrit Merja dhe e ka ndryshuar atë për kërkesin për cilësimin ligjor nga vjedhje e pasurisë, sipas nenit 134 të Kodit Penal, në vjedhje me armë sipas nenit 140-25 të këtij Kodi, duke e dënuar nga 13 muaj në 12 vjet burgim.

Ndryshe nga sa pretendohet në kërkesën drejtuar Gjykatës Kushtetuese, vendimi i Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë nuk cenon parimin e mosrëndimit të pozitës së të pandehurit dhe nuk ka të bëjë me të drejta të fituara.

Sipas nenit 43 të Kushtetutës, kushdo ka të drejtë të ankohet kundër një vendimi gjyqësor në një gjykatë më të lartë. Është e vërtetë që me ankimin atij nuk mund t'i rëndohet pozita, por ky parim, pra mosrëndimi i pozitës, shërben si garanci kur mjetin e ankimit e ka përdorur i pandehuri dhe nuk mund të shërbejë si i tillë kur mjetin e ankimit e ka përdorur prokurori. Ky i fundit, në zbatim të detyrave kushtetuese, përfaqëson akuzën dhe i nënshtrohet Kushtetutës e ligjeve. Prandaj për rastet e shkeljeve ligjore nga gjykatat, të konkretizuara në një vendim të paligjshëm, prokuroria nuk mund të qëndrojë indiferente. Ajo ka detyrë të ushtrojë të gjitha mjetet procedurale për zbatimin e drejtë të ligjit. Atë që nuk mund ta bënte në rastin konkret gjykata e apelit për shkak të kufizimit procedural, të parashikuar në nenin 425 pika 3 të Kodit të Procedurës Penale, e realizoi Gjykata e Lartë, e cila sipas nenit 432 të Kodit të Procedurës Penale pranon rekursin kundër kundër vendimeve të formës së prerë të gjykatave të apeleve e të rretheve dhe vendos për çështjet ligjore sipas neneve 434 e 441 të Kodit të Procedurës Penale.

PER KETO ARSYE:

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në bazë të neneve 131/f e 134/g të Kushtetutës të Republikës së Shqipërisë, si dhe nenit 72 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, me shumicë votash,

V E N D O S I:

- Rrëzimin e kërkesës.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.